

Sygn. akt VI U 329/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Marcin Bik
Protokolant:	Aleksandra Powała

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2023 r. w Warszawie

sprawy S. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania S. C.

od decyzji z dnia 6 lipca 2022 r. znak (...) zmienionej decyzją z dnia 17 sierpnia 2022 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującej prawo do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 lipca 2022 r. do 27 lipca 2022 r.;

oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VI U 329/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2022 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w W. przyznał S. C. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 czerwca 2022 roku do 29 sierpnia 2022 roku w wysokości 90% podstawy wymiaru oraz odmówił prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 18 czerwca 2022 roku do 29 sierpnia 2022 roku tj. za okres po ustaniu zatrudnienia u płatnika A. B. J.. W uzasadnieniu organ rentowy wywodził, że po ustaniu pracowniczego tytułu ubezpieczenia chorobowego S. C. kontynuuje prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą S. C., z tytułu której nie przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, a która stanowiła tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym (Decyzja ZUS z dnia 6 lipca 2022 roku, znak: (...))

Pismem datowanym na 10 sierpnia 2022 roku S. C. wniosła odwołanie od ww. decyzji ZUS domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za wskazany w niej okres. Kwestionowała ona w uzasadnieniu stanowisko ZUS, że kontynuowała ona działalność gospodarczą po ustaniu pracowniczego tytułu ubezpieczenia chorobowego (Odwołanie – k. 1).

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzją z dnia 17 sierpnia 2022 roku, znak: (...) w ten sposób, że organ rentowy przyznał S. C. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15 czerwca 2022 roku do 12 września 2022 roku w

wysokości 90% podstawy wymiaru oraz odmówił prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 lipca 2022 roku do 12 września 2022 roku tj. za okres po ustaniu zatrudnienia u płatnika A. B. J.. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 26 lipca 2022 roku ubezpieczona złożyła do ZUS dokument (...) wyrejestrowujący ją z ubezpieczeń społecznych z tytułu działalności gospodarczej. Z danych zawartych na jej koncie w ZUS wynika jednak, że od 28 lipca 2022 roku do 7 sierpnia 2022 roku podjęła ona pracę na umowę zlecenie a następnie od 8 sierpnia 2022 roku na umowę o pracę u płatnika składek (...) stanowiącymi tytuł do objęcia ubezpieczeń chorobowym. O podjęciu zatrudnienia odwołująca miała nie powiadomić ZUS wobec czego utraciła prawo do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego od 1 lipca 2022 roku (Decyzja ZUS z dnia 17 sierpnia 2022 roku, znak: (...), akta rentowe).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 września 2022 roku (data prezentaty) organ rentowy wniósł o jego oddalenie w uzasadnieniu powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji zmieniającej zaskarżoną decyzję z dnia 17 sierpnia 2022 roku, znak: (...) (Odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 3v.).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostawały na swoich stanowiskach w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do dnia 17 czerwca 2022 roku ubezpieczona była zatrudniona jako pracownik w firmie (...). Po ustaniu pracowniczego tytułu ubezpieczenia chorobowego odwołująca nie kontynuowała działalności gospodarczej. Jednocześnie w dniu 14 czerwca 2022 roku odwołująca wyczerpała zasiłek chorobowy i była po tej dacie nadal niezdolna do pracy. W okresie od dnia 1 lipca 2022 roku do dnia 27 lipca 2022 roku odwołująca się była nadal niezdolna do pracy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego. Za okres poprzedzający wskazany okres organ rentowy przyznał odwołującej się prawo do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego (Bezsporne).

Od dnia 28 lipca 2022 roku do dnia 7 sierpnia 2022 roku odwołująca się podjęła pracę na umowę zlecenie a następnie od 8 sierpnia 2022 roku – na umowę o pracę u płatnika składek (...) (Bezsporne).

Pracę począwszy od dnia 28 lipca 2022 roku odwołująca się podjęła dlatego, że została bez środków do życia, mając na utrzymaniu dziecko niepełnosprawne. Jej mąż zmarł, musiała zrobić wszystko aby utrzymać dziecko. Znalazła się w sytuacji, gdzie będąc zwolniona z pracy przez pracodawcę, ZUS jednocześnie odmówił jej jako niezdolnej do pracy świadczenia rehabilitacyjnego. Kierując się takimi motywami postanowiła poszukiwać pracy znalazła ją począwszy od dnia 28 lipca 2022 roku (Dowód: przesłuchanie odwołującej się – k. 9v. – 10 oraz e-protokół).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie faktów przyznanych (bezpornych) oraz dowodu z przesłuchania stron ograniczonego do przesłuchania odwołującej się. Jej zeznania jako spójne i logiczne Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 Ustawy zasiłkowej (Ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tekst jedn. Dz.U. 2022 poz. 1732 ze zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. W realiach niniejszej sprawy ZUS nie kwestionował ostatecznie prawa odwołującej się do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres przed 1 lipca 2022 roku, czemu dał wyraz w decyzji zmieniającej z dnia 17 sierpnia 2022 roku, znak: (...) Odwołanie w tym zakresie nie było więc uzasadnione, organ orzekł tu zgodnie z żądaniem strony.

Odnośnie zaś okresu od dnia 1 lipca 2022 roku do dnia 27 lipca 2022 roku brak było podstaw do odmowy ubezpieczonej świadczenia rehabilitacyjnego. Przede wszystkim bezspornym było, że po dniu 17 czerwca 2022 roku nie kontynuowała działalności gospodarczej i aż do dnia 28 lipca 2022 roku nie posiadała tytułu do objęcia ubezpieczeniem chorobowym nie podejmując żadnej działalności zarobkowej. Brak więc było podstaw do zastosowania art. 13 ust. 1 pkt 2 Ustawy

zasiłkowej w zw. z art. 22 tej samej ustawy. Podjęcie zaś przez nią pracy począwszy od dnia 28 lipca 2022 roku traktować należało w kategorii odzyskania przez ubezpieczoną zdolności do pracy zarobkowej. Odwołująca się straciła zatem prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od tej daty ale nie mogło to mieć wpływu na okres od 1 lipca 2022 roku do 27 lipca 2022 roku, kiedy to bezspornie nie kontynuowała ani nie podjęła żadnej działalności zarobkowej, nie posiadała żadnego tytułu do objęcia ubezpieczeniem chorobowym. Należy podkreślić, że w tym czasie nie pobierała świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Odmówiono jej tych świadczeń, tj. wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego decyzją z dnia 6 lipca 2022 roku. Wobec tej odmowy trudno wywodzić obowiązek zawiadomienia ZUS o podjęciu zatrudnienia na potrzeby – jak należy wywodzić – ustalenia daty ustania tego świadczenia. Skoro ZUS odmówił wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego, to na potrzeby postępowania dotyczącego tego właśnie świadczenia nie powinien być oczekiwać poinformowania przez odwołującą o podjęciu zatrudnienia. Dodatkowo należy wskazać, że odwołująca podjęła legalną, zgłoszoną do ZUS pracę, a więc nie miała na celu ukrycia przed ZUS tego faktu. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można też domniemywać, by zatrudnienie to zostało podjęte wcześniej lub by wcześniej odwołująca odzyskała zdolność do pracy.

Organ rentowy nie kwestionował spełniania przez ubezpieczoną przesłanek do uzyskania świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 1 lipca do dnia 27 lipca 2022 roku. Odmowę jego wypłaty uzasadniał jedynie podjęciem zatrudnienia już po tym okresie, co w ocenie Sądu stanowiło podstawę do odmowy świadczenia rehabilitacyjnego ale dopiero począwszy od 28 lipca 2022 roku, tj. od daty podjęcia pracy (odzyskania zdolności do pracy) z tych też również względów Sąd oddalił odwołanie w pozostałym zakresie. Na okres poprzedzający zatrudnienie to nie miało wpływu.

Z podniesionych względów Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.